

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 324/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, bytom M., vo veci porušenia jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušenia čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Ro 35/04 a sudcami Okresného súdu Michalovce takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. augusta 2004 doručená sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Ústavná sťažnosť*“. Z jej obsahu vyplynulo, že ňou sťažovateľ namieta

porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Ro 35/04 a sudcami okresného súdu [uvedenými v uznesení Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 15 NcC 57/04 z 30. júna 2004].

Porušenia jeho označených práv sa mali dopustiť sudcovia okresného súdu uvedení v citovanom uznesení krajského súdu, ktorí „... urážajú a ohovárajú sťažovateľa vymyslenými výrokmi o ňom!“. Sudcovia vymenovaní vo výroku tohto uznesenia sa písomne vyjadrili, že sťažovateľa (v označenom konaní v procesnom postavení žalovaného v 1. rade) osobne poznajú a vzhľadom na jeho urážlivé podania v predchádzajúcich sporoch, kde bol účastníkom alebo vystupoval ako zástupca, sa cítia byť zaujatí, a preto navrhli, aby v tejto prejednávanej veci boli vylúčení.

Krajský súd uvedeným uznesením rozhodol o vylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 10 Ro 35/04 a zároveň prikázal túto vec na konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Spišská Nová Ves.

Sťažovateľ od ústavného súdu požaduje:

„1. Prikázať Okresnému súdu Michalovce vo veciach sťažovateľa od prijatia nálezu Ústavným súdom SR konať bez prietahov citovaných v tejto sťažnosti.

2. Zakázať Okresnému súdu Michalovce a všetkým sudcom tohoto súdu podľa uznesenia nadriadeného súdu, aby po prijatí nálezu Ústavným súdom SR, pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa citovaných v tejto sťažnosti postupom, ktorý im vytýka.

3. Priznať sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 150 000.- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy za citované porušenia jeho základných práv a slobôd v rozsahu finančnej náhrady z dôvodu naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 206 trestného zákona.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, zjavne neopodstatnené návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci. Pokiaľ takéto konkrétne skutočnosti v argumentácii sťažovateľa obsiahnuté nie sú, ústavný súd sťažnosť odmietne (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa sťažovateľa boli jeho práva porušené „... iným zásahom než je právoplatné rozhodnutie všeobecných súdov a to konkrétne: 1. konaním v rozpore s citovaným objektívnym právom SR a medzinárodnými dohovormi, ktorými je SR viazaná,

2. vymyslenými tvrdeniami, ohováraním, osobnými pocitmi a postojmi, motívmi sudcami uvedenými v uznesení nadriadeného súdu v Košiciach“.

1. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ namieta predovšetkým porušenie jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenie čl. 12 ods. 4 ústavy a základného práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 ústavy postupom sudcov okresného súdu, ktorí podľa § 14 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) oznámili predsedovi súdu (pre ich vzťah k sťažovateľovi ako jednému z účastníkov konania vedeného pod sp. zn. 10 Ro 35/04) skutočnosti, pre ktoré sa cítili byť zaujatí, a navrhli, aby v prejednávanej veci boli vylúčení. Keďže krajský súd skutočnosti, pre ktoré sa cítili byť sudcovia okresného zaujatí, považoval za dôvodné, rozhodol o ich vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a prikázal vec na konanie a rozhodovanie Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Išlo o postup, ktorý Občiansky súdny poriadok predpokladá, a sťažovateľ okrem toho, že tento zákonom predvídaný postup vo svojej sťažnosti napadol, už neuviedol žiadne ďalšie dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu jeho označených práv. Keďže postup orgánu štátu v súlade so zákonom nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody a keďže sťažovateľ napadol iba takýto postup okresného súdu a jeho sudcov, bolo potrebné jeho sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ ďalej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Ro 35/04.

Ústavný súd sa osobitne zameril na preskúmanie opodstatnenosti tejto časti sťažnosti, keďže v prípadoch namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd považuje za opodstatnenú sťažnosť iba za predpokladu, že všeobecný súd, proti ktorému sťažnosť smeruje, vo veci koná. Aj v konaní pred ústavným súdom totiž platí, že pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Vzhľadom na to je potrebné už pri predbežnom prerokovaní odmietnuť ako

zjavne neopodstatnenú sťažnosť, ktorou sa namieta porušovanie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy všeobecným súdom, ktorý vo veci už nekoná.

Z tohto hľadiska ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľa v uvedenej časti a zistil, že tento sa na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou 19. augusta 2004. Zo zistenia ústavného súdu na okresnom súde vyplynulo, že právna vec žalobcu – Okresného stavebného bytového družstva Michalovce proti sťažovateľovi ako žalovanému v 1. rade a B. H. ako žalovanej v 2. rade vedená pod sp. zn. 10 Ro 35/04 bola 27. júla 2004 v súlade s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 15 NcC 57/04 z 30. júna 2004 (a v súlade s § 12 ods. 1 OSP) postúpená na konanie Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Hoci sa sťažovateľ na ústavný súd obrátil až sťažnosťou, ktorá mu bola doručená 19. augusta 2004, t. j. po postúpení jeho veci Okresnému súdu Spišská Nová Ves, požadoval vysloviť porušenie svojich práv okresným súdom (ktorý však už v jeho veci nekoná). Keďže sťažovateľ vo svojej sťažnosti označil súd, ktorý v dobe podania jeho sťažnosti nebol (v dôsledku postúpenia spisu) spôsobilý porušovať jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bolo potrebné jeho sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Sťažovateľ sa zároveň dožadoval aj ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Svoju žiadosť odôvodnil najmä svojimi majetkovými pomermi, tvrdením, že v mieste svojho bydliska nepozná advokáta, ktorý má skúsenosti so zastupovaním pred ústavným súdom, ako aj skutočnosťou, že advokáti v Košiciach žiadajú neprimerané zálohy za zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a § 138 ods. 1 OSP môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené

súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti znamená, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto sa ústavný súd žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2004